ఎరుపు మరకలు

అది శనివారం సాయంకాలం కనుక బాబు మొహం ఎంతో ఆనందంగా ఉంది. మరునాడు బడి ఉండదు. బస్సుల కోసం పరుగు ఉండదు. అదీగాక ఆరోజు నాన్న తనను పార్కుకు తీసుకపోతానన్నాడు.

అలా అనడం ఏ ఇరవైసార్లో అయినా ఎన్నడూ వాళ్ళ నాన్న బాబును పార్కుకు తీసుకపోలేదు. ఏ షికారుకు తీసుకపోలేదు. అయినా అన్నప్పుడల్లా ఆరోజు నాన్న తనను పార్కుకు తీసుకపోతాడనే బాబు నమ్మకం.

తను పార్కులో ఆడుకోబోయే బంతి ఆటను ఊహించుకున్నాడు బాబు. డాబామీద నిల్చుంటె దూరంగా తండ్రి బస్సుదిగివచ్చేది కనిపిస్తుంది.

నాలుగ్గంటకే ముస్తాబై నాన్న కోసం ఎదురుచూస్తూ డాబామీద నిల్చున్నాడు బాబు. ఆరోజు ముందుగా వస్తానని చెప్పాడుకూడా తండ్రి.

డాబామీద నిల్చున్న బాబుకు మురికిరోడ్డు, మున్సిపాలిటి చెత్తకుండి కన్పిస్తున్నాయి.

రోడ్డుమీద సజీవంగా పారే డ్రైనేజి నీళ్ళలోంచి మిక్చర్ బండి నెట్టుకుంటూ పోతున్నాడు సాంబయ్యతాత.

సావిత్రి పేప్ల తల గోక్కుంటూ గద్దెమీద నిల్చొని చూస్తున్నది.

సాంబయ్యతాత గంట మోగించాడు. పిల్లలు మిక్చర్ బండి చుట్టూ మూగుతున్నారు.

డబ్బులున్న వాళ్ళు కొనుక్కొని పంచుకుంటూ తింటున్నారు. లేనివాళ్ళు తింటున్నవాళ్ళను తినేసేలా చూస్తున్నారు.

బురద స్నానం చేసిన ఓ కుక్కపిల్ల తోక ఆడిస్తూ దూరంగా నిల్చుంది.

మిక్చర్ తింటున్న పిల్లల్లో ఒకడు ఏదో కిందపడేశాడు తమాషాకు.

అది తినే వస్తువనుకొని కుక్కపిల్ల ఒక్క జంప్ చేసింది ముందుకు. అక్కడ తినే పదార్థమేది దొరకక్క తన ప్రతాపం వృధాకావడం ఇష్టంలేక నీళ్ళలో తిరుగుతున్న పందిపిల్లల్ని దూరంగా తరిమి తరిమి తిరిగొచ్చి తోకాడిస్తూ నిల్చుంది.

ప్రభుత్వ కల్లుదుకాణం ముందు 'సీకులు' అమ్ముతున్నాడు తన దోస్తు రాజిగాని తండ్రి.

ప్రభుత్వ సారాయి దుకాణం ముందు మసాలాగారెలు అమ్ముతోంది స్వరాజ్యం తల్లి.

కాగితం చుట్టిన సీసాను అంగీచాటున ఇంటికి తీసుకపోతున్నాడు మనోహర్. వాళ్ళ నాన్నకు విస్కీబాటిల్ కాబోలు.

లత చిల్లర పడేసుకున్నట్టుంది. రోడ్డుమీద డ్రైనేజి నీళ్ళలో వెదుకుతున్నది.

వెంకటేశుకూడా ఆ అమ్మాయికి సహాయంగా నీళ్ళను కాళ్ళతో చిమ్మి వెదుకుతున్నాడు.

''మా నాన్న సిగిరెట్లు తెమ్మన్నాడు. కొనుక్కునేందుకు కాదు...'' అంది లత.

వెంకటేశు నిరుత్సాహంగా చూశాడు.

విమల కాగితం పడవలు తెచ్చి డ్రైనేజి నీళ్ళలో వదులుతున్నది.

విమలకు డ్రైనేజి నీళ్ళంటే ఇష్టం. కాగితం పడవల్ని మోసుక పోతాయి కదా!

డాబామీది బాబును చూసి విమల చేయి ఊపింది రమ్మని.

బాబు రానన్నాడు.

''నీ దోస్తు కచ్చ'' అని చిటికన వేలూపింది.

నిజానికి బాబుకు విమలతో నీళ్ళలో కాగితం పడవల్ని వదలాలని ఉంది.

కాని బురద చిల్లి దుస్తులు పాడవుతాయేమో.

నాన్నతో షికారు వెళ్ళడానికి వేసుకున్న ఆ దుస్తులు మరకలు కావడం బాబు కిష్టంలేదు.

సాక్సు, షూస్ కూడా వేసుకున్నాడు.

తానలా చక్కగా ముస్తాబై రెడీగా ఉంటే నాన్న సంతోషిస్తాడని. తప్పకతనను పార్కుకు తీసుకపోతాడని ఆశగా ఎదురు చూస్తున్నాడు బాబు.

తాను పార్కులో ఆడబోయే ఆటల్ని ఊహించుకొని సంబరపడుతూ విమల బెదిరింపును లెక్కచేయలేదు. పైగా నీ దోస్తుకూడా కచ్చ అని తనూ చిటికిన వేలు ఊపాడు.

కిరోసిన్ దొరకలేదు కాబోలు. కరీం అవలీలగా డబ్బాను ఊపుతూ రేషన్ షాపునుండి వస్తున్నాడు.

డేవిడ్ బెల్లం కాబోలు కొనుక్కుపోతూ ఓ పెద్ద తీసి నోట్లో వేసుకొన్నారు.

'' మీ మమ్మీతో చెప్తాను. '' సీను బెదిరిస్తే వాడికి ఓ ముక్క తీసిచ్చాడు.

డాబా మీదినుంచి బాబు చూస్తున్నాడని గమనించి నీకూ్కడా ఇస్తాను రమ్మన్నట్లు సైగచేశాడు.

బాబు రానని తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

''ఇప్పుడు మా నాన్న నన్ను పార్కుకు తీసుకపోతాడు.'' గట్టిగా సీనుకు, బాబుకు వినిపించేట్టు చెప్పాడు బాబు.

''మా మమ్మీకూడా సండేనాడు నన్ను పార్క్‌కు, మ్యూజియంకు తీసుకపోతానని చెప్పింది.'' అన్నాడు బిగ్గరగా డేవిడ్.

''ఒరేయ్, డేవిడ్ అదిగో మీ మమ్మీ బయటకొచ్చి చూస్తోందిరా. నీ కోసమే కావచ్చు.'' అని చెప్పాడు సీను.

డేవిడ్ వెంటనే అక్కణ్నుంచి పరుగు తీశాడు.

సీను మెల్లగా డాబా మీదికి వచ్చి— "ఈ డ్రెస్ చాలా బాగుంది బాబూ. ఇప్పుడే పోతారా పార్కుకు?" అని అడిగాడు.

"అవును...." అన్నాడు బాబు.

"నేనూ రానా..."

"రా...."

"మీ నాన్న కోప్పడతారేమో..."

"ఏం కోప్పడరు. ఏం చక్కా మనమిద్దరం పార్కులో బాల్ ఆడుకో వచ్చు..."

"మా అమ్మకు చెప్పిరానా..."

"ఊఁ వెళ్ళు మరి..."

సీను గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

మరో అరగంటసేపు బాబు తండ్రి కోసం ఎదురుచూస్తూ అలాగే నిల్చున్నాడు.

తల్లి రెండుసార్లు వచ్చి పిలిచింది. కిందికి రమ్మని. "ఊహుఁ నాన్న వచ్చేదాకా రాను." అన్నాడు బాబు.

మరో పావుగంటకు సీను వచ్చాడు దీన వదనంతో—

"మా అమ్మా నాన్న మంచివాళ్లు కాదు— నన్ను ఎటూ పోనివ్వరా ఎటూ తీసుకపోరు." విచారంగా బాబుతో అన్నాడు సీను.

"మా నాన్న పార్కుకు తీసుకపోతాను- వచ్చేసరికి రెడీగా వుండమని చెప్పాడు—" అంటూ గర్వంగా చూశాడు బాబు.

"ఎప్పుడూ ఇంట్లోనే ఆడుకోవాలంటే బోర్ కాదా- మీ నాన్న చాలా మంచివారు- నిన్ను షికారు తీసుకపోతారు."

"పోయిన సండేనే పోయేవాళ్ళం- కాని మా నాన్నకు అర్జంటుగా ఏదో పని పడింది."

''మా నాన్నకు అర్జంటు పనులు లేకున్నా ఎటూ తీసుకపోరు. ఒక సారి జూకు మాత్రం తీసుక పొమ్మంటె— ఎంత ఏడ్చినా తీసుకపోలేదు— మా అమ్మ కొట్టింది— నాన్న కొట్టాడు—''

''ఛాఛా— మా నాన్న ఎప్పుడూ కొట్టడు.''

''మా నాన్నకు కోపం ఎక్కువ— చిన్నప్పుడు నల్లమందు పోశారట— మా నానమ్మ చెప్పింది—''

''బాబూ— టిఫిన్ తిందువుగాని రా నాన్నా—'' బాబువాళ్ళమ్మ మరోసారి పిలిచింది.

''నేను వెళ్తాన్రా బాబూ—'' సీను వెళ్ళిపోయాడు.

''నాన్న వచ్చాక తింటానమ్మా—''

తను టిఫిన్ తినడానికి వెళ్తే నాన్నా వస్తాడేమో— మరి అంతసేపు తను డాబామీద నిల్చోని ఎదురుచూసినట్టు నాన్న కెలా తెలుస్తుంది— అంచేత అక్కణ్నుంచి కదలడం బాబు కిష్టంలేదు. అక్కడికే టిఫిన్ తెచ్చి తినిపించింది తల్లి.

అలా సాయంకాలం ఆరున్నరదాకా ఆశ ఆ చిన్నారి కళ్ళలో నిల్చుంది...

ఆ తరువాత మెల్లమెల్లగా నగరాన్ని కప్పేసిన చీకటి ఆ కళ్ళలోని ఆశను మింగేసింది. బాబు వాళ్ళనాన్న ఆఫీసునుంచి రాలేదు— బిక్కమొగంతో ఇంకా ఎదురుచూస్తూనే ఉన్నాడు బాబు.

''రా నాన్నా.... ఎంతసేపు అక్కడుంటావ్?'' తల్లి వచ్చి బాబును ఎత్తుకొని భుజంమీద వేసుకుంది.

బాబు రానని మారాం చేశాడు.

తల్లి బుజ్జగించి కిందికి తీసుక పోయింది.

చీకటిని, కాళ్ళ షూస్‌ను చూస్తూంటే— సీను మాటలు గుర్తుకొస్తుంటే బాబుకు దుఃఖం ఆగలేదు.

తాను పార్కులో ఆడుకుందామనుకున్న ఆటలు— తినాలనుకున్న ఐస్క్రీం గుర్తుకొచ్చి బాబు తల్లి భుజంమీద నిలవక ఏడుస్తూ కిందికి జారబోయాడు.

"నాన్న కేదో అర్జంటు పని పడింది కాబోలు నాన్నా— రేపు సండే కదా.... ఆఫీసుండదు. ఎంచక్కా పొద్దున్నేపోయి సాయంకాలందాకా ఆడుకోవచ్చు. మధ్యాహ్నం పార్కులోనే భోంచేద్దాం— నేను కూడా మీతో రావాలా లేదా " బాబు కళ్ళు తుడుస్తూ అడిగింది తల్లి.

రమ్మన్నట్టు తలూపాడు—

కొంచెంసేపు మనసు మారాంచేసినా— చివరికి తల్లి బుజ్జగింపులో కరిగిపోయి ఆమె చెప్పినట్లు విన్నాడు బాబు.

అన్నంతిని కాస్సేపు చదువుకొని— మరునాటి ప్రోగ్రాంను ఊహించుకుంటూ నిద్రపోయాడు.

□ □ □

రాత్రి పది దాటాక తూలుతూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. బాబు తండ్రి సారంగపాణి.

బాబు పార్కుకు పోడానికి రెడీ అయి ఎంతసేపు డాబామీద నిల్చొని ఎదురు చూసింది చెబుదామనుకుంది బాబు తల్లి కావేరి.

కాని భర్త స్థితిని గమనించి ఆమె మౌనంగా ఉండిపోయింది.

□ □ □

మరునాడు పొద్దున్నే లేచిన బాబు తండ్రికోసం చూశాడు. తండ్రి ఇంకా నిద్రపోతున్నాడు.

"అమ్మా— నాన్న నేను నిద్రపోయాక వచ్చాడా?" తల్లిని అడిగాడు బాబు.

"ఆఁ—"

"అర్జంటు పని పడిందటనా—"

''అఁ—''

''ఇప్పుడు తొందరగా తయారై మనం పార్కుకు పోదామా!''

మౌనంగా తలూపింది కావేరి.

బాబు గబగబా స్నానంచేశాడు. తల్లి పెట్టిన టిఫిన్ తిన్నాడు. నిన్నటి లాగే డ్రెస్ వేసుకొని, షూస్ తొడుక్కున్నాడు.

సీను పొద్దున్నే వచ్చాడు.

సీను అడగకముందే తానే చెప్పాడు బాబు. ''మా అమ్మ, నాన్న, నేను పార్కుకు పోతున్నాం తెలుసా ఇవ్వాళ— మధ్యాహ్నం భోజనంకూడా అక్కడే చేస్తాం— ఎంచక్కా పొద్దట్నించి సాయంకాలం దాకా ఆడుకోవచ్చు—''

''నిన్న పోలేదా? మా గడపల్లో నిల్చొని చాలా సేపు చూశాన్రా—మీ రెప్పుడు పార్కుకు పోతారో చూద్దామని.'' అన్నాడు సీను.

''సాయంకాలం వెళ్ళి ఆడుకోడానికి ఎక్కువ టైం ఉంటదు. అసలు పార్కుకు పోతే సండేరోజే పోవాలి.''

''అయితే ఇవ్వాళ తప్పకుండా పోతారా?''

''అఁ— మా నాన్న అబద్ధం ఆడడు తెలుసా—'' స్నేహితునితో గర్వంగా చెప్పుకున్నాడు బాబు.

□ □ □

సారంగపాణి స్నానంచేసి సినిమా పత్రిక చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

మెల్లగా వచ్చాడు బాబు.

''నాన్నా—" అని పిలిచాడు.

తలెత్తి చూశాడు తండ్రి.

''మరే— నిన్న పార్కుకు పోదామన్నావుగా—''

''పార్కుకా?''

ఆ విషయమే గుర్తుకులేదు సారంగపాణికి.

నాయకుల్లాగే తల్లిదండ్రులు వాగ్దానాలు చేసి మరచిపోతుంటారు. వాటిని పిల్లలు సీరియస్‌గా తీసుకుంటారని గమనించరు.

"నిన్న ఆఫీసునుంచి వచ్చేసరికి రడీఅయి వుండమన్నావుగా...."

"ఆఁ....వీలుపడలేదు....మరోసారి ఎప్పుడయినా పోదాంలే...."

"అమ్మ ఇవ్వాళ వెళదామంది...."

"ఇవ్వాళా....ఉహుఁ....కుదరదు...."

"వెళదాం నాన్నా"

"కుదరదంటె నీక్కాదూ-చదువుకో పో...." విసుక్కున్నాడు సారంగ పాణి.

దీనంగా బిక్కమొగం వేసుకొని చూశాడు బాబు.

"పోరా హోంవర్క్ చేసుకో పో"

బాబు అక్కడే నిలబడటం చూసి కసురుకున్నాడు.

కొడుకుముందు సినిమాబొమ్మల్ని చూడటం ఎంబరాసింగుగా ఉంటుంది అతనికి....

ఆ సమయంలో ఈ లెక్క రావడంలేదు నాన్నా.... కొంచెం చెప్పవూ.." అని కొడుకు వచ్చినా అట్లాగే కసురుకుంటాడు.

ఇప్పుడు నాకు వీలుపడదు - మీ అమ్మను చెప్పమను పో అంటాడు- ఒక్కోసారి తరువాత చేసుకుందువులే ఇప్పుడు ఆడుకో పో.. అంటాడు.

బాబు పొంగివచ్చే దుఃఖంతో అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

వంటింటి తలుపును గోడకేసి బాదుతూ ఏడ్వసాగాడు.

"ఏమిట్రా అది.... నాన కోప్పడతారు హోంవర్క్ చేసుకో పో...."

"ఊఁ ...ఊఁ మరి పార్కుకి పోదాం అన్నావుగా...."

"ఇంకోసారి ఎప్పుడయినా పోదాంలె...."

"లేదు....ఇప్పుడే పోవాలి...."

తలుపులు బిగ్గరగా బాదసాగాడు బాబు"

"హోంవర్క్ చేసుకో నాన్నా.... మంచి బాబువి కదూ...." నోట్‌బుక్కు పెన్సిలు తెచ్చి ఇచ్చింది తల్లి.

"నేను రాయను పో...."

వాటిని విసిరేశాడు.

"ఏం అల్లరి? ఎందుకేడుస్తున్నాడు వీడు.... అరేయ్ హోంవర్క్ చేసుకోమన్నానా లేదా? ..." అంటూ వచ్చాడు తండ్రి

బెదురుగా చూస్తూనే "నేను చేసుకోను పో...." అన్నాడు బాబు

కొడుకు తనమాట కెదురు చెబుతున్నాడని మండిపడ్డాడు సారంగపాణి.

ఈడ్చి చెంపమీద కొట్టాడు

బాబు చెంప పట్టుకొని బిగ్గరగా ఏడ్వసాగాడు

తల్లి అడ్డంవచ్చి వాడ్ని డాబాపైకి తీసుకపోయింది

"పిల్లలు నిల్చోమంటె నిల్చోవాలి ... కూర్చోమంటె కూర్చోవాలి .. ఎదురు చెప్పారో వీపు పగలకొడతాను రాస్కెల్ " ఆగ్రహంతో తిట్టాడు తండ్రి.

"వాడు చదువుకొని హోంవర్క్ చేసుకొనేదాకా తిండిపెట్టకు .. "అన్నాడు భార్యతో.

"ఛీఛీ .. వెధవకొంప ఎప్పుడూ అల్లరి ... ఏడుపు" సినిమా పుస్తకాన్ని తీసుకుంటూ మొహం చిట్లించుకున్నాడు.

మధ్యాహ్నందాకా బాబు ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు. బలవంతంగా తల్లి అన్నం తినిపించింది ...

ఏడుస్తూ అన్నంతింటూ అలాగే నిద్రపోయాడు బాబు.

భోజనం చేసి గడియారం వంక చూసుకున్నాడు సారంగపాణి. ఒక మిత్రుడు, తను సినిమాకు పోదాం అనుకున్నారు. - తాజ్ హోటల్‌ముందు అతని కోసం వెయిట్ చేస్తానని చెప్పాడు మిత్రుడు.

అతనికిచ్చిన టైం అవుతోంది గనక గబగబా దుస్తులేసుకున్నాడు.

భర్త సినిమాకు తయారవుతున్నాడని కావేరికి తెలుసు.... అతను జేబులు తడుముకోవడం గమనిస్తూనే ఉంది.

నెలాఖరు రోజులు కదా సరిపోయేన్ని డబ్బులు లేనట్టున్నాయి జేబుల్లో....

"ఏమన్నా డబ్బులున్నాయా? భార్యను అడిగాడు.

లేవన్నట్టు తలూపింది.

"చూడు చూడు...."

"లేవండి.... పొద్దున డబ్బాలన్ని వెదికి టీపొడి తెప్పించాను-"

భార్య మొహాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు సారంగపాణి. ఆమె అదోలా ఉండటం గమనించాడు.

"ఏమిటో ఆ విచారం?...."

"ఏం లేదండి ..."

"ఉందని మొహం చెబుతుంటే లేదంటావేం? "

తలెత్తి భర్త కళ్ళలోకి చూసింది కావేరి.

"మన పరిస్థితులు అలవాట్లు జీవితంలో వేగాన్ని పెంచాయండి, ఆ వేగంలో పడి మనం బాబుని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నామేమో అనిపిస్తున్నది.. "అంది.

"ఏం నిర్లక్ష్యం చేశాం? ఇప్పుడు వాడికేం తక్కువైందని....?" ప్రశ్నార్థకంగా బాబువైపు చూశాడు

కావేరి మాట్లాడలేదు.

"ముందు డబ్బుల సంగతి చూడు టైమవుతోంది" అన్నాడు తిరిగి.

"నిజంగా నాదగ్గర లేవండి ..."

ఏదో గుర్తుకొచ్చినవాడిలా బెడ్‌రూం వైపు గబగబా నడిచాడు సారంగపాణి

సూట్‌కేసులు తెరిచి చూశాడు. బట్టల అడుగున వెదికాడు. ఏవేవో కాగితాలు రెండుమూడు రాగినాణాలు కనిపించాయి.

కావలసినవి.. అతని ముఖాన్ని వికసింపజేసేవి మాత్రం కనిపించలేదు.

మూలకున్న పాతపెట్టె తెరిచాడు అందులో దాచి మరచిపోయిన డబ్బు లేమైనా దొరుకుతాయేమోనని ఆశ.

అది అతని బాల్యంనాటి చెక్కపెట్టె. అందులో పాతవస్తువులే కాదు అతని చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలూ పదిలంగా ఉన్నాయి.

మూత తెరవగానే ముందుగా కనిపించింది బొడ్డుచెంబు—

ఆ బొడ్డుచెంబుతో తండ్రి నీళ్ళు తాగిస్తుంటే తల్లి తనకు అన్నం తినిపించేది. ఒక్కోసారి తాను అన్నం తిననని మారాంచేసేవాడు. తండ్రి ప్రమీలాడి చెక్కబొమ్మలతో ఆడించి అన్నం తినిపించడం సారంగపాణి కళ్ళలో లీలగా కదిలింది. ఎత్తుకొని అటు ఇటు తిప్పుతూ అన్నం తినిపించడం గుర్తుకొచ్చింది.

తనకు తండ్రి కాగితంపడవలు చేసివ్వడం, వెదురుబొంగుతో పిల్లనగ్రోవి చేసివ్వడం ఆగస్టు 15 ప్రాతఃకాలం ప్రత్యేకంగా తనకు తండ్రి తలంటి స్నానంచేయించడం జ్ఞప్తికి వచ్చి అప్రయత్నంగా అతని కళ్ళు చెమర్చాయి.

సాయంకాలం తనను దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని పలకమీద అక్షరాలు దిద్దించడం. ఎక్కాలు నేర్పించడం అతని మనసులో మెదిలింది. అవన్నీ మొన్నటి సంఘటనలుగా అతని మనఃఫలకాన్ని కదపాయి.

“నాన్నా! కథ చెప్పవూ ...” అని రాత్రిపూట తండ్రి ఒడిలోకి ఒదిగొదిగి పడుకున్న రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి సారంగపాణికి

ఎన్నెన్నో కథలు ...నక్క కథలు, రాజుల కథలు, శివాజి గాథలు చెబుతుంటే తాను ఊంగొడుతూ అలాగే నిద్రలోకి జారుకునేవాడు ఒక్కోసారి ఒక పెద్ద కథను పదిరోజులదాకా చెప్పేవారు.

తాను బి.కాం. కోసం హైదరాబాద్ వస్తున్నప్పుడు వర్షంలో, చలిలో స్టేషనుదాకా వచ్చి సాగనంపిన తండ్రి కళ్ళలో మెదిలాడు.

సారంగపాణి దృష్టి బొడ్డుచెంబు పక్కనున్న ఇత్తడిగ్లాసు మూలకు పడింది. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. ఆ బొడ్డుచెంబును, ఇత్తడిగ్లాసును తాకుతుంటే తండ్రి ప్రేమను తాకుతున్నట్టుగా ఉంది సారంగపాణికి.

తాను స్కూలుకు వెళ్ళేముందు ప్రతిరోజు ఆ గ్లాసులో నురగ వచ్చేదాకా పాలు తొర్లించి ఇచ్చేవారు నాన్న.

అప్పుడప్పుడు సాయంకాలంపూట కాలవగట్టుకు తీసుకుపోయేవారు వచ్చేప్పుడు రామా విలాస్‌లో రవ్వదోసె . పెసరట్టు తినిపించేవారు.

బొడ్డు చెంబును, ఇత్తడిగ్లాసును చూస్తూ భర్త దీర్ఘాలోచనలో పడటాన్ని గమనించింది కావేరి.

వెనక్కు తిరిగి సారంగపాణి దృష్టి పడుకున్న కొడుకుపై పడింది.

దగ్గరగా వెళ్ళాడు ...

బాబు తన బాల్యానికి ప్రతిబింబంలా కనిపించాడు....

మరోసారి అతని బాల్యం కళ్ళముందు కదిలింది

దోషిలా బాబువంక చూశాడు...

బాబు చెక్కిలిమీద ఎరుపు మరకల్ని పశ్చాత్తాపంతో స్పృశించాడు.

—యువ